

AdventInfo

A Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2022. április 30.

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Két és fél év után újra... ÉS Napok

2019 októberében több mint 200 résztvevővel egy jubileumi ÉS Napok keretében emlékeztünk meg arról a sok-sok élményről, amit Isten 20 éven keresztül generációkon át adott a fiataloknak az ÉNEK ÉS SPORT NAPOK alkalmain. Nem gondoltuk volna, hogy közel három év szünetet következik, amikor nem találkozhatunk ilyen formában...

De Isten jó!

2022. április 14–17. között megrendezésre került az idei ÉS Napok. Hálás szívvel éltük át minden pillanatát, hiszen közel 150 fiatalal újra korlátozások nélkül lehattunk együtt és részesei minden jónak, amit egy ilyen alkalom ad nekünk: Isten jelenléte, a közösség, Isten dicsőítése, igei üzenet, sport és még sorolhatnánk.

Az ÉS Napokon mindig kiemelt szerepet kap az imádat, az Isten dicsőítése és a lelki üzenet, amely Jézust helyezi a középpontba. Az éneklésben a 316_dicsi_énekegyüttes vezette a résztvevőket.

A hat plenáris alkalmon 5 előadó osztotta meg Isten üzenetét. Az előadások a

cikk végén található QR-kód segítségével visszanézhető, de lentebb olvashatók a címek és a rövid összefoglalók is.

Hisszük, hogy Isten Szentlelke életet megváltoztató erővé tesz minden egyes igei üzenetet a résztvevők szívében!

Hálásak vagyunk minden támogatóért, minden imádságért, ami a Magyar Unió fiatalokért végzett szolgálatát erősíti!

A hat plenáris:

1) Jézus Gigachad?

Előadó: *Henter Zsombor*

Istent többféleképpen is el lehet képzelni, és az istenképünkbe tudatlanul is könnyen belefoglalunk olyan kulturális ideálokat, amelyek megnehezítik, hogy új nézőpontból is lássuk Őt. A Gecsemáné története e tekintetben egy kivételesen érzékeny istenképhez vezet.

2) Miért?

Előadó: *Sitkei Zoltán*

Ha voltál már magányos, vagy történt veled valami rossz dolog, te is feltetted már a kérdést: Miért? Jézus is feltette ezt a kérdést. A kereszten.

3) Célkeresztben

Előadó: *Dr. Szabó László*

Dinamikusan változó kínálat. Effektektől és filterektől duzzadó színes forgatag. Ki a karmestere belső világodnak? A vágyak és félelmek nyughatatlan forgatagában úgy tűnik, egyre nehezebb az istenkérdéseket megnyugtatóan tisztázni. Hogyan adhatok esélyt a hitnek?

4) Szabadon. Önmagad

Előadó: *Dr. Szabó László*

Mi történik velem, ha egy igazi Mesterre hallgatva hozok döntéseket?

5) Fog összeszorít, boldog vagyok

Előadó: *Magyar Balázs*

Az életben törekszünk arra, hogy egy optimális állapotot érjünk el. Létezik vajon egy konstans boldogság, ami elérhető, ha elég közel kerülök Istenhez? Nem, de ha igen, akkor miért választod a frusztráltságot?

6) Gyökeres változás

Előadó: *Palotás Kristóf*

Változás? ... Miért gyökeres? ... Miért nem inkább látványos? ... Nem az fog változást hozni az életedben, amit te gondolsz magadról, hanem az, amit Isten tervezett!

A 316_dicsi_énekegyüttes tagjai (balra)

Kp

Nem adventistáknak szóló könyvek

Aligha van gyakoribb kérdés a gyülekezetekben a látogatásaim alkalmánál annál, mint amelyik kérdésbe burkoltan a könyvkiadás észszerűtlenségét akarja tudatni velem, aki harminc év után sem tudok szabadulni a könyvek illatától, a papír selymes susogásától, az örömtől, amely még ily távoli időben is gyermeki, minden egyes kiadvány megjelenésénél, mintha csak először csinálnám életemben. A kérdés így hangzik: Van-e még értelme könyvet nyomtatni, amikor már nem nagyon olvasnak az emberek?

Mindig csodálkozás ül ki az arcokra, amikor ilyenkor ezt válaszolom: Minket nem érdekel a kiadóban, hogy olvastok-e könyveket, vagy sem!

A könyveink döntő többsége ugyanis nem nekünk szól. A nekünk írt kiadványok megkésített romantikája betelt az 1989-es évek után, miután felszabadulva az Egyházi Hivatal (ÁEH) béklyója alól, annyi könyvet adhattunk ki, amennyit akartunk. Jól emlékszem a régi történetekre, amelyben beszámoltak a könyvek korábbi szerelmesei, miként játszották ki időnként az ÁEH-t, hogy az engedélyezett példányszám felett nyomtassanak, hogyan járatták a stencilgépet titokban, esetleg

hogyan ütötték át mechanikus írógéppel a sokadik papírt, hogy egyfajta szamizdatként olyan irodalmat állítsanak elő, amely egyébként tilos kategóriában járt. A szomjúság és éhség mára betelt (már évek óta betelt), minden fontos könyvünk megvan... és ha már megvan, minek is adnánk ki újabb könyveket?! Az emberek (akiket saját magunkból kiindulva képzelünk el) pedig már egyébként sem olvasnak.

A valóság azonban az, hogy bár az olvasási szokások sok mindenben változtak, és tényleg kevesebben olvasnak, mint mondjuk 20 évvel ezelőtt, a könyvpiac az elmúlt 12 évben a világon mindenhol növekszik. És bár kisebb példányszámban jelenik meg egy-egy kiadvány, a címek és az összességében eladott könyvek száma nőtt. Az elektronikus kiadványok megjelenése pedig meg sem billentette a hagyományos könyvek piacát, a papírra nyomtatott könyv ma is egyeduralgoló. Az egyház könyvkiadását ugyan részben visszavetette a COVID-időszak, azonban a vészhelyzet csökkenése/elmúlása határozott emelkedési pályára állította az elmúlt két évben részben megtépázott missziót (és ez az egész világra igaz). És ez így van jól. Mert ezzel prófécia teljesül.

Prófécia?

Igen. A kiadó ugyanis a prófécia része. Az utolsó üzenet a világnak a hármias angyali üzenetnek nevezett evangéliumterjedés. A könyv pedig ennek egyik szegmense. Az isteni küldöttek nem szárnyas kerubok, nem angyali lények, amelyek lebegve suhannak az égi mezőkön, hogy átvegyék a szerepünket. Az angyalok (vagyis Isten küldöttei) mi magunk vagyunk. Még mindig előfordul, hogy úgy tekintenek a kiadóra, mint egy boltra vagy üzemre. Eközben a kiadó nem más, mint missziós központ, a hármias angyali üzenet egyik szócsové. Létezésének és céljának nem lehet és nincs is más oka, mint az evangélium olvasható formájú hirdetése. És hogy ezt az írott evangéliumot a többi angyali hangba vegyülve vigye szét a világon. Az angyalhangok egyike vagyunk. Elkötelezve az evangélium mellett, és egyetértve a többséggel, hogy a végidők felhívását és minden evangéliumi tartalmat el kell vinni a világnak.

Ezért nem érdekel minket, hogy a testvérek olvasnak-e vagy sem. Mert a mi könyveink elsősorban nem nekik szólnak. Az evangéliumot ugyanis nem azoknak kell hirdetni, akik már részei annak, hanem azoknak, akik a hangos kiáltást kell, hogy még meghallják („Fussatok ki belőle én népem...” – Jel 18:4), hogy dönteni tudjanak. A mi dolgunk az, hogy azokhoz jusson el a könyv, akik még olvasnak (és szomjaznak az evangéliumra). És ilyenekből még rengeteg van. Nem hátrány perze (sőt előny), ha magunk is olvastunk egy könyvet, ha ajándékozni vagy eladni akarjuk. Azonban a cél többnyire nem mi vagyunk, hanem a megtérendők, akik miatt Isten még fenntartja a világot, mert azt akarja, hogy senki ne vesszen el, hanem aki csak lehet, még megtérésre jusson.

Dr. Gyetvai Gellért

A REMÉNY ÚJ ÚTJA

Ernestine és Mark Finley

Egy esemény – és egy könyv, amely ma a leggyakrabban eladott missziós könyv a világon.

A Székely B. utcában és Debrecenben a Kí a sőtartóból! konferencián dedikálási lehetőséggel!

Keménykötés, 276 oldal, a sorozat alatt mindössze 1900 Ft-ért

JÓ TUDNI!

Az *Adventista félóra* következő műsorát május 27-én, pénteken, 13.30-kor sugározza a Kossuth Rádió.

Az *AdventInfo* következő száma május 28-án jelenik meg.

Az ATF az Értékteremtőn

Az Adventista Teológiai Főiskola képviseletében részt vettünk az Ifjúsági Osztály által szervezett Értékteremtő Konferencián március 25–27. között, melyet Budapesten, a Virtuózok Hangversenyteremben rendeztek. Az eseményen az in-

tézmény Hallgatói Önkormányzatának képviselői is megjelentek.

A szombati program keretein belül lehetőségünk volt néhány percben bemutatni a résztvevők számára a főiskolát, melyben ismertettük, milyen képzéseket folytunk, és miért érdemes például teológiát tanulni, illetve miért is válasszák az Adventista Teológiai Főiskolát. Ezt követően az érdeklődők a felállított standunknál kaphattak választ felvetődött kérdéseikre. Bővebb infor-

mációkat tartalmazó új Felvételi tájékoztatókkal és a Bemutató füzetekkel együtt golyóstollakat, illetve kitűzőket osztottunk ki a résztvevők között, akik örömmel fogadták az ajándékokat.

Kovács Aletta Beatrix

Diakónusszentelés a Terézvárosi Gyülekezetben

Ismét örömteli alkalmunk volt 2022. március 12-én, amikor Szigeti Balázs diakónusi szolgálatra történő felszentelésére került sor.

A diakónusok támogató és segítő szolgálatot végeznek gyülekezeinkben világszerte. Ellen G. White szerint példaadó életük segítségével szolgál egységessé kívácsolni a gyülekezet közösségét. Lelkésünk a felszentelő ima előtt elmondta, hogy gyülekezet hálás Istennek, aki elhelyezte Balázs életében mindazon az ajándékokat és jellembeli tulajdonságokat, amelyek szükségesek ennek a szolgálatnak a betöltéséhez. A felszentelés szertartását még ünnepélyesebbé tette az, hogy Balázs édesapja,

Szigeti István testvér is részt vett fia felszentelésében.

Az ima után elhangzott az ároni áldás a Terézvárosi énekkar vezetésével, melyhez több gyülekezeti tag is csatlakozott a teremben. Így közösen kívánhattuk Balázs és családja életére Isten áldását a megzené-

sített, ihletett Ige szavaival: „Áldjon meg téged, áldjon az Úr, Őrizzen téged, őrizzen Ő!/Orcáját mennyekből fordítsa le rád Atyám!/Könyörüljön rajtad, könyörüljön rajtad!/Adjon békességet!”

V. Zs.

Vivaldi TAVASZ jótékonysági koncert Terézvárosban

Immáron harmadik részéhez érkezett a gyülekezetünkben megrendezésre kerülő Vivaldi: Négy évszak, jótékonysági koncertsorozat, melynek keretében ismét egy igazán színvonalas ének-zenei előadást hallhattunk 2022. április 9-én, este 18 órai kezdettel.

Fellépett Novák Zita hegedűművész, a Magyar Állami Operaház zenekarának elsőhegedűse, Áchim Kovács Anikó hegedűművész, Tóka Szabolcs orgonaművész, Sándor Ádám oboaművész és Kovács

Ildikó hegedűművész. Közreműködött brácsán Karsai Ildikó, csellón Kaposvári Tamás.

Vivaldi: Tavasz tétele előtt Bodnár János lelkésztől az igei gondolatok mellett hallhattunk Vivaldi életéről is néhány érdekességet. Szólót énekelt Chelcea Dorin Emilian, verset mondott Tokics Mária. A kórusműveket a Terézvárosi Gyülekezet énekkara szólaltatta meg, zongorán közreműködött Popovics Viola. Vezényelt: Tajti Enikő és Kormos Gábor.

Az este folyamán összegyűlt 218 500 Ft és 5 Euró adományt, a Magyar Gyermekmentő Alapítványnak ajánlotta fel a közösség, melyet Székely Sarolta oktatásszervező vett át a helyszínen a Magyar Gyermekmentő Alapítvány megbízásából. Ezen a hidegebb tavaszi estén a lélek-

emelő ének- és zeneművek után egy kis teázásra is alkalom nyílt a koncert végével.

A teljes koncert az alábbi linken tekinthető meg: <https://youtu.be/AUmcOhEyxUE>

A záró, 4. rész, a „NYÁR” június 4-én kerül majd megrendezésre, melyre minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk!

V. Zs.

Millió adomány gyűlt össze a nemesvámosi húsvéti jótékonyági esten

Millió adomány gyűlt össze a nemesvámosi húsvéti jótékonyági esten az ukrain menekültek megsegítésére.

Húsvét történetét dolgozta fel a nemesvámosi adventista gyülekezet minden korosztálya – fiatalok, felnőttek és idősek együtt – azért, hogy adományokat gyűjtse az ukrain menekülteknek.

A jótékonyági est sikeréhez hozzájárult, hogy mind a helyi önkormányzat, mind a református gyülekezet aktívan bekapcsolódott a rendezvénybe. A gyülekezet épülete teljesen megtelt, és a hallgatók nemcsak hallhatták, de láthatták is Jézus halálának és feltámadásának történetét, hiszen a verseken és kóruséneken kívül megrendezett jelenetek, videobejátszások és pantomimdarabok is erősítették az üzenet megértését és átélését.

A résztvevőknek igazi lelki élményben volt részük, hiszen a jótékonyágba

is bekapcsolódhattak, követte a szolgáló Megváltó példáját. Az összegyűlt egymillió forint az ADRÁ-n keresztül jut el az ukrain Bucsára, és részben finanszírozni fog egy nagyon fontos műszaki eszközökből álló segélyszállítmányt, ami segít

újraindítani az életet a sokat szenvedett településen.

Isten áldja az adakozókat, valamint az est szervezőit és szereplőit is!

K. I./DET Hirháló

Bach Mindenkié Fesztivál 2022

Március utolsó szombat délutánján került megrendezésre a Terézvárosi Gyüle-

kezetben a Bach Mindenkié Fesztivál 2022 egyik koncertje. A programsorozat 8. alkalma volt ez, azonban előtte már a Terézvárosi Gyülekezet énekkara bekapcsolódott a budai Vár egyik szabadtéri koráléneklésébe.

A 26-ai szombaton gyülekezetünkben is felcsendülhettek ezen korálrészletek dallamai. Vezényelt:

Tajti Enikő és Kormos Gábor. Az estét igazán különlegessé tette Novák Zita hegedűművész, a Magyar Állami Operaház zenekarának elsőhegedűse, Áchim Kovács Anikó hegedűművész és Tóka Szabolcs orgonaművész előadásai.

A zeneművek között dr. Szabó János Bach és a kereszténység kapcsolatáról beszélt néhány percben a jelenlévők számára.

Hálásak vagyunk, hogy a tavasz köszöntével ilyen színvonalas és felemelő alkalmon vehettünk részt.

A koncert az alábbi linken tekinthető meg: <https://youtu.be/GYJiSjFDs0o>

V. Zs.

Jótékonyági palacsintasütés Ráckeven

Ismét nyíltak a kapuk, hogy a város egy fontos rendezvényén, az V. Kis-Duna Maraton futóversenyen megjelenjünk április 10-én, vasárnap. A sportrendezvényhez jól passzoló egészségügyi szűrés mellett most helyet kapott az aktuális menekültügy is, közelebről a városunkban élő 27 ukrán menekült támogatása.

A tetemes mennyiségű palacsinta mind gazdára talált, sok ember szívét indította adakozásra. Ennek számokban is szép eredménye lett: közel 250 000 Ft-ot továbbítottunk az önkormányzatnak a korábban említett ügyre. Ezekon az alkalmakon a valós segítségnyújtás mellett nem lebecsülendő a benyo-

más és a befolyás szerepe, ami az emberek lelkében a kitelepülést látva megszületik. A hálás szavak, megilletődött arcok mellett még hány emberben indulhat el egy-egy pozitív gondolat, ami a szemünk elől rejtve marad...

Bátorítunk mindenkit, hogy keressük a megjelenés lehetőségeit településünk rendezvényein, kapcsolódjunk a közösség életéhez, ezzel is utat találva emberek szívéhez.

Gy. J.

Húsvéti séta a Zuglói-Péceli körzetben

A karácsonyi időszakban a Péceli és Zuglói Gyülekezetek összefogtak, hogy egy karácsonyi sétában előadják Isten testet öltésének, Jézus születésének történetét, amellyel Isten szeretetének a történetét testközelbe hozhatják a világ számára. Ezen alkalom eredményességén ismét felbuzdulva április 9-én a Zuglói és a Péceli Gyülekezet közös programjaként ezúttal egy húsvéti

sétát alkothattunk meg, melyen keresztül a gyülekezetek kapcsolati vonzaskörének emlékeztető módon mondhattuk el a Szeretet győzelmének történetét.

A szereplőkből és énekesekből álló csapat a szívét-lelkét beletette, amely látható volt a több hónapos felkészülésben és áldozathozatalban, melyben a gyülekezet megélhette nyitottságát és készségét arra,

hogy Isten használja az övéit a világban. Isten érezhetően meg is áldotta az alkalmat, amely során jelmezbe és szerepbe bújva adta elő a két gyülekezetből összekovácsolt közösség Jézus szenvedését, halálát és feltámadását. A vendégeket, felnőtteket és gyerekeket egyaránt letaglózták a jelenetek, „*mintha közöttetek feszítették volna meg*” (Gal 3:1).

A program annak ellenére volt ennyire eredményes, hogy a rossz idő rögtönzésre és az utolsó pillanatban változtatásokra is készítette a csapatot: az unió péceli épületének hatalmas udvaráról az épületbe kellett vonulnunk. De talán így volt a jó: a szűkebb hely meghittebbé, és megfoghatóbbá, testközelivé formálta az eseményeket, hiszen a keresztet cipelő Jézus közvetlenül a hallgatóság lába előtt esett el. A meghatározó jeleneteket a kórus gyönyörű éneke kísérte. Érezhető volt Isten jelenléte, amely sokakat indított arra, hogy a közös étkezés, amellyel a gyülekezetek a jelenetek után készültek, tartalmas és kapcsolatteremtő beszélgetéshez vezessenek a vendégekkel.

Köszönettel tartozunk Istennek, hogy erőt és motivációt adott egy ilyen program létrehozására. Köszönetet a rendezőknek, szervezőknek és a gyülekezetekből a résztvevőknek is, akik idővel, erővel és pénzzel nem takarékoskodva készültek erre az alkalomra.

H. Zs.

Szolgáltatunk a menekültekért

Március első napjaitól egy igen nagy és széleskörű szolgálat vette kezdetét gyülekezetünkben, mely immáron több hete folyamatosan tart.

Az orosz-ukrán háború elől menekülő ukrán testvéreink számára a tábea osztály tagjai kialakítottak 3 helyiségben 15 személy elszállásolására szolgáló helyet, melyhez egy zuhanyzós fürdőszoba is tartozik. Azóta folyamatosan voltak és vannak átutazóban lévő, néhány napot vagy akár két hetet is itt tartózkodó ukrán testvérek gyülekezetünkben. Április elejéig összesen 39 fő fordult meg

szállásvényen

déggként, hétfvégén pedig, mivel az istentisztelet ukrán nyelven is tolmácsolásra kerül, jóval nagyobb létszámban vannak jelen ukrán testvéreink.

Vendégeink ellátását napi szinten végzi a közösség több tagja is szállás, étkeztetés és minden egyéb, ezzel járó feladat tekintetében. Emellett kikapcsolódásról, városnézésről, a gyerekeknek játékról, örömet szerző programokról is gondoskodnak a testvéreink, hogy egy kis felüdülést nyújtsanak a nyomasztó történések közepette. A menekültekkel kapcsolatos szolgálatot Tálás Enikő és férje, Bugyi Krisztián koordinálja.

Gyülekezetünk tábea osztálya továbbra is köszönettel fogadja az erre a célra szánt pénz-, ruha-, játék- és élelmiszer-adományokat.

És ezúton is köszönjük a folyamatos, lelkes és áldozatkész szolgálatot a tábea osztálynak és a menekülteket segítő munkába bekapcsolódó testvéreknek, hogy gondoskodnak az ideiglenesen megszálló ukrán testvéreink jólétéről mosolyukkal, kedvességükkel és vendégszeretetükkel. „...Bizony, mondom néktek, amikor megtették ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg” (Mt 25:40, HunUj). „Mert éheztem, és ennem adtatok szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok” (Mt 25:35, HunUj).

A szolgálatról egy rövid videó is készült, mely az alábbi linken érhető el: https://www.youtube.com/watch?v=bqut-Wsj9k_0

V. Zs.

Hálások vagyunk önkénteseinkért!

A Kárpátaljára szánt adományok és segélyszállítmányok szállítása március elején már elkezdődött. Sok önkéntes segítsége kell ahhoz, hogy hetente többször is élelmet, tisztálkodási szereket, gyógyszereket, ágyneműt, matracot juttassunk el Kárpátaljára a menekülteknek és az őket befogadók részére.

A szállításokkal kapcsolatosan Szász Barna lelkészt és ADRA önkéntest kérdeztem a tapasztalatairól.

Lelkésztestvérünk március 2-án vitte át Ukrajnába az első szállítmányt. Azóta heti egyszer, kétszer, de olykor háromszor is megteszi az utat, és kézbesíti mindazt az adományt, amit a támogatók a menekülteknek szántak.

Elmondta, hogy az egyik légiriadó akor történt, amikor ő éppen Munkácson,

az Emmánuel gyülekezet alagsorában volt. Az épületben tartózkodók mind lerohantak, ijedten menekülve a biztonságosabb helyre. Élénken emlékszik arra, hogy idősek és gyerekek zilálva futottak le a lépcsőkön, majd sokáig gondterhelt arckifejezéssel húzták meg magukat.

Szívbemarkoló tapasztalatként élte meg, amikor a határátkelőnél búcsúzkodó emberek mellett haladtak el az útjuk során. A következőkben felsorolt személyekre és helyzetekre konkrétan vissza is emlékszik:

- Huszonéves anyuka 3 gyermekkel és 1 bőrönddel búcsúzott gyerekei apjától, hagyta el a hazáját, és lépte át az ukrán-magyar határt.
- A 60 év alatti hölgy könnyek között búcsúzott el férjétől, aki közel 60

évesként még hadköteles, így őt nem engedték át a határon.

- A rákbetegségben szenvedő középkorú hölgy kisírt szemekkel búcsúzott férjétől, hisz bármilyen beteg is, férje nem jöhet vele és a viszontlátásban alig reménykedtek.
- Az apuka, aki 2 gyermekétől és feleségétől búcsúzott éppen, nem tudta palástolni a fájdalmát, és visszafojtott hangon hagyatkozott.

Barna rendkívül pozitív tapasztalatnak tekintti azt, hogy a sok feladatban a körzetéhez tartozó nyírmeggyesi és fehérgyarmati testvérek erőn felül, rengeteg segítséget nyújtottak a menekülők javára: számos alkalommal teherautót rakodtak, a raktárban árut mozgattak és cipeltek, nagy szerepet vállaltak a szálláshelyek kialakításában és a menekültek fogadásában, valamint önkéntes ügyeletvállalások is voltak a befogadóhelyeken.

A szállításokat a NEEKA Hungary Alapítvány teherszállító gépkocsijainak

közreműködésével teljesítjük, mely óriási segítséget jelent számunkra. Az adományok nagy részét az Osthilfe Alapítványtól, Németországból kapjuk.

A szállítmányokat Rácz Ferenc (Neeka Alapítvány) koordinálásával és személyes segítségével a következőkben felsorolt személyek áldozatos szolgálatával juttatjuk ki Ukrajnába: Csalmi Tibor (az Akácvirág Egyesülettől), Antal Csaba (a NEEKA Alapítványtól), Balog Tibor (adventista lelkész), Apa László (vállalkozó), Balog Gábor (KERAK lelkész), Csendes Lajos

(NEEKA Románia), Hupka Félix (NEEKA Románia), Erdős István (vállalkozó), Gyurkó János (Ráckevei Gyülekezet tagja), Sitkei Zoltán (ADRA Alapítvány ügyvezető igazgatója). Hálásan köszönjük az említettek együttműködését és támogatását, a menekültek nevében is!

„Ne fogd meg a jótéményt azoktól, akiket illet, ha hatalmadban van annak megcselekedése” (Péld 3:27).

Lőrincz Melinda
ADRA munkatárs

Gyermekbemutató Újbudán

Mena János és Hajnalka kisfiának gyermekbemutatójára gyűlt össze az Újbudai Gyülekezet 2022. április 16-án. A fiatal házaspár eldöntötte, hogy a jó Atya oltalmába helyezik kisfiukat. A gyülekezet az ünnepélyes fogadalmótétel alkalmával boldogan fejezte ki támogatását a szülők

felé, s az Úr előtt fogadta, hogy támogatják Barnabást a Krisztusban való növekedésben, és imában mindig gondolnak rá. A gyermekek énekszolgálatait követően Bihari Csaba lelkész hirdette az Igét. Prédikációjának témája az alkalomhoz illően a keresztény család volt.

A különleges istentiszteletre nemcsak Barnabást hozták az Úr színe elé szülei, hanem Fazekas László és Erika is áldást kért két nevelt gyermekük életére.

A jó Isten adja, hogy a gyermekek növekedjenek testben, lélekben, hitben, szeretetben, Isten és emberek előtt való kedvességben, az Ő dicsőségére. Kívánjuk, hogy az Úr gazdag áldása kísérje a két családot életük minden napján!

Z. Á.

Fiúk Krisztusért Baján

Kinek a fia vagy? Ezzel a kérdéssel foglalkoztunk a „Fiúk Krisztusért” program első alkalmán a bajai gyülekezetben. A korábbi „Lányok Krisztusért” program sorozat a Transzeurópai Divízió által készített anyagra épített, és a tizenéves lányokat célozta meg. Fiúk részére egyelőre nem készült hasonló segédanyag, ezért sa-

ját ötletekből dolgozva, a helyi sajátosságokat figyelembe véve indítottuk el a havi egy vasárnap délelőttre tervezett foglalkozásokat. A programok célja: közösségépítés, lelki növekedés, jellemfejlődés.

Az iskolás korú gyerekektől kezdve az apukákig mindenkit igyekszünk bevonni, megszólítani. Az egyes alkalmak

igetanulmányozással kezdődnek, melyet csapatmunka követ. Egy-egy erényt is kiemelünk, és valamilyen mozgással vagy aktív tevékenységgel zárjuk az alkalmat. A „Kinek a fia vagy?” tematikájú napon megnéztünk néhány bibliai névadási, vagy névváltoztatási történetet. Mindenki elmondta, vagy megismerte saját nevének jelentését, és elkezdtük a családfánk elkészítését, amit a következő alkalomra kell otthon befejezni.

A napi erény a „tisztelet” volt, melynek kapcsán felkerestük a város nevezetes szobrait, melyeket valamilyen meghatározó személyről formáztak. A séta során útba ejtettünk egy cukrászdát és játszótér is, hogy minden korosztály jó élményekkel térhessen haza.

A következő alkalmak tervei között szerepelnek olyan erények, mint a kitartás, önuralom, hit, udvariasság, együttműködés, felelősségvállalás, sáfárság, józanság stb. A tevékenységek során pedig igyekszünk mindenféle fiús dolgot csinálni: focizás, kenuzás, fára mászás, túrázás, bűvárokodás, kovácsműhely látogatása, menekülő szoba stb.

Kis István/DET Hírháló

VIRÁGZÓ NŐK ISTEN KERTJÉBEN

„Sosem csalódtam Benne”

Kedves Olvasó! Egy olyan nő életét szeretném bemutatni, aki nagyon sok szolgálatot vállalt egyházunkban, és mindig úgy érezte, hogy Istennel együtt számára minden lehetséges. **Egerváriné Kőkényes Zsuzsa** neve sokunknak ismerős, szeretettel gondolunk kedves, nyugodt, sugárzó személyiségére.

– **Kedves Zsuzsika, szolgálatod megkezdése előtt mit tartottál a legfontosabbnak?**

– A megismert kegyelem továbbadását, és egy abszolút igazság követését. Adventista voltomat mégis végigkísérték az „igazság-viták”. Az évek folyamán megértettem, hogy az ember dolga a saját személyében tudatosan, de mások iránti irgalommal megélni az igazságot. Erre Jézus földi magatartása a döntő példa. Így tudunk csatlakozni a mennyei kórushoz: „*igazak és igazságosak a te ítéleteid*” (Jel 15:7).

– **Mesélj a gyermekkorodról, szüleidről. Milyen családban nőttél fel?**

– Ami engem, mint adventista embert meghatároz, az a felmenőimnek a Szentíráshoz kapcsolódó viszonya. Amikor az 1900-as évek elején megjelentek az adventista

misszionáriusok Békéscsaba környékén, evangélikus apai nagymamám azonnal fogékonyságot mutatott az üzenetre, és dédnagymamámmal csatlakozott a gyülekezethez. Édesapám 1948-ban keresztelkedett meg, együtt anyukámmal, két héttel a születésem előtt. Mind a ketten sokat foglalkoztak velem és a testvéreimmel, hogy a Bibliát megismerjük. Esztergom Kertvárosban találtak otthonra. Éppen születésem évében alakult itt meg az első gyülekezet is, elsősorban nagymamám szorgalmas missziómunkájának eredményeként. Pályáskoromtól közöttük cseperedtem, ma is emlékszem szeretetükre, bátorításaikra. A gyülekezetben akkoriban sok gyermek volt, a gyülekezet udvarán hol a Vörös-tengeren való átkelést, hol Jerikó falainak leomlását játszottuk el Erdődy Józsi bácsi vezetésével. Sajnos, kevesen maradtunk. 1968. március 30-án keresztelkedtem meg. Az Esztergom kertvárosbeli gyülekezetnek voltam a tagja egészen 1976-ig.

– **Milyen pályára készültél?**

– Az volt az álmom, hogy magyar-latin szakos tanár legyek, de akkoriban lehetetlen volt középiskolai tanárként a negyedik parancsolatot betartani, így ezt a tervet feladtam. Mivel a testvéreim tanulók voltak, édesapánk pedig már idős ember, dolgozni kezdtem, hogy segítsen a családot. Ötszáz méterre tőlünk élt egy költő. Bizonyos okok miatt nem taníthatott állami iskolákban, de fenntartott egy magániskolát. Munka mellett beiratkoztam hozzá. Jól

ismert engem, és többbedmagammal arra tanított, amiről lelki meggyőződésem miatt lemaradtam: dramatikára és esszéírára. Különös volt, hogy amikor betegségek miatt nem folytathattuk az órákat, éppen akkor kezdtek nyílni a kapuk a

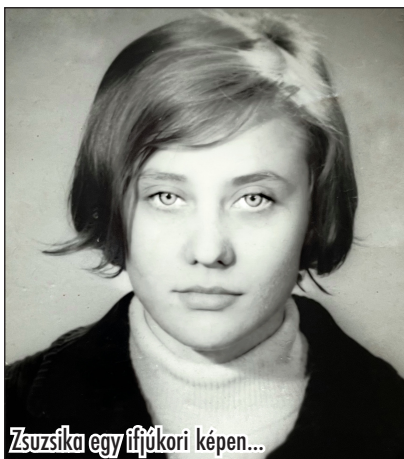

Egerváriné Kőkényes Zsuzsa

lányok számára is az egyházi pályán. Életem egyik legszebb napja volt, amikor felvételt nyertem a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetébe. Sokáig néztem a sikeres felvételiőről küldött értesítést. Alig akartam elhinni, mert 1971-72-ben hihetetlen tömegű fiatal jelentkezett. Megértettem Istenünk jelzését: nem mentem olyan pályára, amely veszélyt jelentett volna egy meggyőződéses keresztény életgyakorlatra nézve, de elfogad, mint szolgáját.

– **Mondj pár szót a családotról is!**

– 1976-ban kötöttem házasságot Egervári Miklóssal. Három gyermekünk született, Miklós, Máté és Klára. Kemény és nehéz élet jutott számomra, de sosem siránkoztam. Ma sem értem, hogyan tudta az Úr beosztani az időmet, hogy jusson elég a gyermekeimre, a tanulásra, a látogatásokra, az evangelizációra, gyülekezeti szolgálatokra. Örökké hálás leszek édesanyámnak és két húgomnak, akik sokat vigyáztak a gyerekeinkre, szeretettel támogattak a szolgálatban. Közben a második fiunkat tizenöt évesen olyan baleset érte, hogy közel egy hónapig volt kómában. Két évbe telt, mire végre hosszabb időt tölthetett itthon, és közben legkevesebb három alkalommal járt közel a halálhoz. Ő velünk él, a sérülése maradandó, de nagyon hálásak vagyunk az Úrnak, hogy el tudja magát látni, sőt, könnyebb fizikai munkát is tud végezni. Miklós fiam informatikával foglalkozik. Kedves kis menyünket is nagyon szeretjük, igyekszünk minél

Zsuzsika egy ifjúkori képen...

...és napjainkban, gyermekei körében

több időt tölteni velük és két unokánkkal. Lányunk Texas államban lakik, anyósa és apósa a Hetednap Adventista Egyház lelkeszei.

– Tudom, hogy szereted a zenét. Tanulnál is valamilyen hangszeren?

– Nem sokáig, csak másfél évig tanultam zongorázni, mert kilencévesen egy majdnem halálos kimenetelű betegség támadott meg. Annyira azért később önszorgalom-ból folytattam a tanulást harmóniumon, hogy hosszú időn át kísérni tudtam a gyülekezeti éneklést. Később, amikor a férjem személyében képzett zenész került a családba, már nem volt szükség arra, hogy én kísérem az énekeket. Ma már nem ülök hangszer mellé, de a szép, valóban művészi zene iránti szeretetem nem csökkent, naponta több órát hallgatom, ha lehet.

– Egyházi munkádat milyen területen kezdted, majd mikor, hol folytattad?

– Nagyon korán, már másodéves lelkész-hallgató koromban kaptam megbízást szombati szolgálatokra Oláh Károly és Erdélyi László gyülekezeteiben. A Dunamelléki Egyházterület pedig 1974-től feladatot adott házi evangelizációk, bibliaórák megtartására. Aztán több mint húsz évig, 1976 és 1996 között a Keresztény Advent Közösség lelkésze voltam. Összesen tizennégy gyülekezetben szolgáltam évekig. Ide tartozik az is, hogy ma nem lenne a gyönyörű Bózsva tábora, ha mi, Isten vezetésével nem kerülünk oda. Egy szeptember végi sétánk alkalmával fedeztük fel a jelenlegi épületet, a még akkor viszonylag jól termelő kúttal. Amikor a Wladár családtól államosították a birtokaikat, csak annyit hagytak meg az épület körül, amennyi a kijárat felé ma is látható a nagy jurtával. Férjem könnyen barátkozó természetével sok jó barátot szerzett, így hamar fillérékért bérelni tudtuk a tágabb, három holdnyi területet, és később sikerült is megvásárolni a tsz-tól. Azóta sokat fejlesztettek rajta, és ma már igazán kényelmes és gyönyörű.

1997-től lettem a Hetednap Adventista Egyház segédlelkésze, majd 1999-től meghatalmazott lelkésze. Újabb tizenegy gyülekezetbe kerültem az évek folyamán. 1999–2004-ig voltam az Unióbizottság tagja. A leghosszabb ideig, 1999 és 2014 között a Gyermekszolgálatok Osztályának voltam a vezetője, majdnem kerek 16 évig. Nyugdíjba mentem 2010-ben, de 2017 január 1-ig még tevékenykedtem a DET-nél. Erre az időszakra esett kedves kolléganőm kislányának születése, akit helyettesíttem két évig, és ekkor történt meg a csatlakozás is a mi testvéreinkkel, akik örömeinkre és áldásként érkeztek a KERAK-ból. Ez számomra boldog, de kimerítő időszak volt. Egyszerre hat gyülekezetben és három

szórványgyülekezetben kellett körzetvezetőként szolgálnom. Mindeközben 2013 és 2020 között az Advent Kiadó igazgatójára is megbízást kaptam. Minden nehézségük ellenére csodálatosan szép évek voltak.

– Nagyon szerettél volna tanítani, volt erre lehetőség az egyházi szolgálatod alatt?

– Számomra minden tevékenység között a legszebb a tanítás. Csodálatos dolog azt látni, hogyan formálódik egy emberi lélek, hogyan változik meg a gondolkodásmódja az Ige teremtő erejétől; amit legtöbb esetben a szokott arckifejezés derültebbé válása kíséri, a vonások letisztulása: ez a legszebb a világon.

Klasszikus értelemben véve azt mondhatom, hogy többször tartottam képzéseket gyermektanítóknak és hitoktatóknak. Mióta Szigeti Jenő elment, az ATF-en tanítom az ő, és korábban Szöllősi Árpád tantárgyát, a kateketikát, mint óraadó. Döntő dolog egy tanítónál az önzetlenség: úgy tanítson, hogy felébredjen a hallgató kíváncsisága és vágya annyira, hogy még a hallottakon túl is kutatásra készítse őt.

– Úgy tudom, saját kiadványaid is vannak, felsorolnád ezeket a könyveket?

– Pár könyvem valóban megjelent. Korábban beteg és idősök bátorítására a „Hallass örömet velem”. Amikor a Családi Osztályt vezettem a „Tisztaság, szerelem, házasság” jelent meg. Efézus 6:10–18 verseinek feldolgozásaként: „Az igazlelkűség övétől a Lélek kardjait”. Később egy gyermeknek szóló elbeszéléskötet: „Kincsek az erdőn”. Gyűrűs István testvérrel közösen a „Ki a király?” Tizennégy negyedévi leckéből álló, felső tagozatosoknak való tanulmányosorozatot készítettem a Gyermekszolgálatok Osztályának vezetőjeként. Sok szerkesztői, írói munkám van a felsős hittankönyvekben. Folyamatosan írom a cikkeket a *Boldog Élet* magazinba, s ha kell, az *Adventista Világba*.

– Szolgálatod közben mi adott erőt újra és újra?

– Erőnk több forrásból táplálkozik. Erőforrás a testvéreim szeretete, a bátorítás. Annak a felismerése is, hogy nem azért kapunk valamilyen lehetőséget a befolyásra, hogy az önkifejezést gyakoroljuk, hanem „Mindenki, amilyen kegyelmi ajándékot kapott, úgy szolgáljon azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai” (1Pt 4:10). Ha mindezt egy szóval összefoglalhatom: Istenünk az erő forrása, akinek megvannak az eszközei, hogy a segítségünkre legyen. Ide tartozik az imádság: bár optimista, „keljfeljancsi”-természetű vagyok, sokszor könyörögtem azért, hogy Atyánk segítsen át egy-egy nehéz helyzetben. Sosem csalódtam Benne.

– Mit üzensz azoknak, akik jelenleg is az egyháznál dolgoznak?

– Mindenekelőtt azt, hogy imádkozom értük. Sátánnak sok eszköze van, hogy kedvünket szegje és rávegyen, hogy a lélekméntést és -gondozást ne a legnemesebb és legszebb feladatunknak tartjuk. Ma Jézust képviselni majdnem nehezebb, mint az első századokban vagy a középkor idején. Ott tudott, látható volt az ellenség a maga brutalitásával. Ma rejtőzködő, álarcos – csak azt ne higgyük el, hogy így kevésbé gyilkos. Ma „a lelkiismeretet prostituálta a társadalmi lét” (S. Weil), de nekünk nem kell ebben részt vállalnunk, akiknek országa „nem e világból való”. Erősítsük mindennap magunkban, hogy Jézus Krisztus – akinek nem volt jobb, mint bármelyikünknek – részt adott maga mellett nekünk a legnemesebb műben. Higgyünk abban mindnyájan, hogy vele a „kőfalon is átugrom”!

Tonhaizer Anikó
NSZO munkacsoporthag

Programajánlóink

Olvassuk együtt!

Olvassuk együtt május hónapban George R. Knight: *Ellen White mindennapjai* c. könyv első fejezetének 5-6. részét.

Milyen szomszédasszony volt Ellen White? Hogy nézett ki? Milyen iskolai végzettsége volt?

Kívánjuk, hogy a fejezetek olvasása által még jobban megismerjük Ellen White mindennapjait és személyiségét, és legyen valós képünk arról, hogy ő is egy hozzánk hasonló, küzdő nő volt!

Imareggeli

Május első vasárnapján, 1-jén, a Női Szolgálatok Osztálya közös imareggelit tart 8-9 óráig. Az imareggelit Szabó Tímea vezeti. Témája: Ellen White: *Jézushoz vezető út* c. könyvéből „A tanítványság próbaköve” c. fejezet második része.

Az imareggelit Zoom segítségével tartjuk. Jelentkezni a tmaria@adventista.hu e-mail címen lehet.

„Krisztus átalakítja a szívünket, és hit által bennünk lakozik. Hit által kell a Krisztussal való összeköttetést fenntartanunk és akaratunkat neki napról napra alárendelnünk.”

Az imareggelire mindenkit szeretettel várunk!

Bodnár Zsóka
Női Szolgálatok Osztálya

Búcsúzunk...

Dókus Istvánné

1924–2021

Elbúcsúztunk most egy kis időre, hisszük, együtt leszünk majd örökre. Sokan ismertük Dókus Istvánné testvérnőt. Aki valaha megfordult a Telkibányai Gyülekezetben, bizonyára emlékszik kedves személyére, szavaira, hanghordozására, missziós buzgalmára. És vendégszeretetére, az egyszerű, mégis nagyszerű ételekre, amiket készített. Istenünk nagyon hosszú és tartalmas 97 esztendőt rendelt számára e földi zarándoklétben.

1924. január 2-án született Telkibányán. Nehéz, megpróbáló volt az a kor és az ő gyermek- és fiatal évei is. 24 évesen ismerte meg az „Igazságot”. Kassán szolgált, ott ment el az adventista gyülekezetbe, és hazatérve beszélt környezetének a Biblia tanításairól, a szombat igazságáról.

Férjével 1948-ban házasodtak, és 58 évig, az atyafi haláláig éltek együtt szeretetben, hűségben, Isten félelmében. Két leánygyermekük született, de megélhették az unokák, sőt a dédunokák megérkezését is.

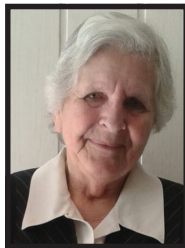
Dókus testvérnő egész életében megosztotta hitét, 80 évesen is járt missziós utakra a környező településekre. Szerette Jézust, róla beszélt, várta a vele való találkozást. A gyülekezet oszlopos tagja, az imaórák állandó és aktív résztvevője volt.

Alapítója, 30 évig vezetője és aktivistája volt a gyülekezet tábea szolgálatának. Aktív életet élt, sohasem unatkozott. Munka közben elmélkedett a Szentírás tanításain, a gyülekezeti életen és missziós lehetőségeken. Legjobban Jézus második eljövételéről szeretett beszélni.

Gyermekeit, unokáit, dédunokáit nagyon szerette, sokat imádkozott értük. Életének utolsó éveit lányainál töltötte Telkibányán és Eleken. Megadattott neki az a kegyelem, hogy családi körben, közös ének és ima alkalmával pihent meg csöndesen, 2021. november elsején. Abban a szilárd meggyőződésben, hogy hamarosan, Megváltója hangjára fog ébredni a feltámadás hajnalán.

Előzetes kívánsága szerint, hogy ez is misszió legyen, Pál apostol Tituszhoz írt leveléből (2:11–13) szövegem az ige: „Mert megjelent az Isten idvezítő kegyelme minden embernek, amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon: várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését.”

M. M.

Gombos Istvánné sz.: Timár Izabella

1930–2022

Timár Izabella 1930. augusztus 28-án született Érden. Négyen voltak testvérek, közülük ő élt a legtovább.

1948 májusában, 17 évesen ment férjhez Kámán Józsefhez. Négy gyermekük született; Mária, Amália, József és Éva. Férje 49 évesen, 28 évi házasság után súlyos betegségben elhunyt. Nemcsak férje, hanem Amália korai halála is nagy fájdalmat okozott neki.

Sokat dolgozott. Hosszú évekig szakácsnő volt egy budapesti kórházban. Nagyon szerette az embereket, mindenkire közvetlen, barátságos volt. Mindig ott volt, ahol szükség volt rá. Így ő lett mindenki „Babi nénije”.

1951-ben lett tagja a H. N. Adventista Egyház Érdi Gyülekezetének, s hűséges volt halála napjáig, több mint 71 éven át. Segítőkészsége mindenki felé irányult, aki szükségben volt. Sokáig volt diakónus, szeretettel és rendszeresen látogatta a rábízottakat. Bátorított, vigasztalt, de azt is észrevette, ha hiányt szenvednek. Segített, ahol tudott. Gyakran megosztotta Istennel szerzett tapasztalatait. Számára a gyülekezetbe járás mindig ünnep volt.

Életvidám, pozitív gondolkodásával még súlyos betegsége közben is tudott másokat hálára hangolni. Nagyon szerette a zenét, sokat énekelt, az ének és zene iránti szeretetét lánya, unokája, sőt dédunokája is örökölte. Különösen szerette unokája együttesének énekeit hallgatni, ezekből

merített reményt, nyugalmat, mosolyt és hitet még a legnehezebb napokban is.

Sokat beszélt arról, hogy szeretne Megváltójával találkozni. Készült erre. Várta Jézust. Ebben a reménységben távozott közülünk.

A vigasztaló szavakat Gyűrüs István és Stramszki István testvérek tolmácsolták Isten Igéjéből.

Gyűrüs Istvánné

Kovács Dénes

1940–2021

1940. március 4-én született Telkibányán. Itt nevelkedett, itt élt egész életében.

Az ácsmesterséget tanulta ki, és többnyire ebben is dolgozott. Munkálkodott az erdőben, a tsz-ben, és az Erdészetről karbantartóként. Szorgalmas, pontos, precíz munkásként mindig lehetett rá számítani. Túlságosan is „munkamániás” volt, nem tudott a felkérésekre nemet mondani. Keze munkája mindenfelé látható a faluban, a környező településeken, a Bózsvai Bibliatáborban és az adventista imaházban is. Az Ige tanácsa beteljesült életében: „*És becsületbeli dolognak tartásátok, hogy csendes életet folytassatok, saját dolgaitoknak utána lássatok, és tulajdon kezeitekkel munkálkodjatok, amiként rendeltük néktek; Hogy a kívülvalók iránt tisztességesen viselkedjétek, és semmi szükségét ne érezzétek*” (1Thessz 4:11–12).

1969. november 15-én kötött házasságot, feleségével 52 éven át éltek együtt jóban-rosszban, egészségben-betegségben, kölcsönös szeretetben és megbecsülésben. Házasságukat 2 gyermekkel áldotta meg a jó Isten, majd három unokájuk is született.

Fiatalon fogadta el Jézus megtérésre hívását, és lett az Adventista Egyház tagja. A gyülekezet oszlopos tagja volt egész életében. Szerette a missziót, mindig támogatta jelenlétével, szolgálataival az evangélium hirdetését. Szerette az időseket, hűségesen látogatta, autójával hozta-vitte őket az istentiszteletre, evangelizációra.

Jelenlegi betegsége egy éve kezdődött, amit nagy türelemmel viselt, megnyugodva Isten akaratában. Hite nem rendült meg,

sőt inkább megerősödött. Sokat imádkozott mindvégig, családja körében töltötte utolsó napjait is, és pihent meg e földi lét fáradalmaitól.

A vigasztalás ígét Jób 19:25–27 versei alapján hirdette Várhelyi Zoltán és Molnár Miklós testvér 2021. november 15-én a telkibányai Adventista Temetőben. Elhangzott egyik kedves éneke, amely erőt adott neki a nehéz időszakokban: „Gyönyörű szép a mennyekben/Szeretnék már ott lenni fenn,/ Hol nyomor s harc után,/ Korona vár reám!/ Hol Megváltómat nézhetem...”

Kovács Dénes testvérünk kedves személye nagyon hiányzik mind a gyülekezetből, mind a családjából, de szilárdan hiszünk, hogy hamarosan találkozunk Megváltónk dicsőséges visszajövetelekor!

M. M.

*„...mert tudom, kinek
kítem, és bizonyos vagyok
bennre, hogy ő az én nála
letett kincsemet meg tudja
őrizni ama napra.”*

(2. Timóteus 1:12)

A béke melletti kiállásra gyűltek össze a gödöllőiek

A béke melletti kiállásra gyűltek össze a gödöllőiek a főtéren, március 24-én este.

Ennek a programnak a részeként egyházunk tagja, a családjával (három gyermekével, férjével és sógornőjével) a gyülekezetnél menedéket találó Radmilla Fedorova mondott megható beszédet. Az ukrán édesanya családjával menekült el szülőföldjéről, a mára lebombázott Mariupolból a háború elől. Menekülésüket, azt, hogy most Gödöllőn az adventista gyülekezet házában lehetnek, csodának nevezte.

Elmondta, szeretne új otthon teremtene, mert Ukrajnába nem tudnak visszatérni. Radmilla Fedorova elmondta, hálások a magyar és a gödöllői embereknek, hogy itt lehetnek, majd két jelenlévő gyermekével egy ukrán dallal mondtak köszönetet. Szavait Polina Staritsyna, két éve Gödöllőn élő ukrán hölgy tolmácsolta.

Az ének a minden körülmények között hűséges Istenről, a jó Pásztorról szólt.

(A város a különböző online csatornákon is megosztott, gyülekezetünkben elhangzott énekük alapján hívta meg Radmillát és gyermekeit a rendezvényre.)

Gödöllő

Foto: Tárkai Attila/SZOLGALAT.COM

A bővebb írás megtalálható a **Gödöllői Szolgálat** honlapján:

<https://szolgalat.com/egyutt-a-bekeert>

Horváth Péter/DET Hírháló

Lélekkel és tudománnyal
Krisztus szolgálatában!

Képzéseink

Alapképzés:

- Teológus alapszak (nappali tagozat)
- Teológus alapszak (levelező tagozat)

Mesterképzés:

- Teológia mesterszak (nappali tagozat)

Szakirányú továbbképzések:

- Hitoktató
- Bibliai gazdálkodás
- Bibliai vezetéstudomány
- Családi életre nevelés
- Életmód tanácsadó teológus

+36-28-547-295

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ ÉS JELENTKEZÉS:
<https://atf.etn.hu/modulok/felveteli/jelentkezes.php>

Adventista Teológiai Főiskola - ATF
 Adventista Teológiai Főiskola

www.atf.hu

KAPCSOLÓDJ!

az Adventista Teológiai Főiskola Táborá

Bózsza, 2022. augusztus 1-7.

Szeretettel várunk a táborba, ha szeretnéd elmélyíteni kapcsolatodat Istennel, hittársaiddal, a természettel és egy kis belső csendességre is vágysz. Változatos, aktuális és érdekesítő témakörök mentén ingyenes ismeretterjesztő előadásokat hallhatsz az ATF oktatóitól, és személyesen is felteheted a kérdéseidet nekik. Izgalmas kirándulások és túrák várnak rád egy egész héten keresztül a Zempléni-hegység gyönyörű tájain.

Előadók és társaid a táborban: Cserbik János, Michellisz Richárd, Szilvási András, Szilvási József, Tonhaizer Tibor és még további főiskolai oktatók.

Várunk minden Istenismeretre és közösségre vágyót az Adventista Teológiai Főiskola egykori és jelenlegi hallgatóinak, valamint a Bibliai Szabadegyetem lelkes látogatóinak sorából, de természetesen a gyülekezetekből és a baráti köreiből is.

Előregisztráció: www.atf.hu/tabor

ADRA hírlevél

Az iskolabútorok csomagolása, pakolása

Iskolabútorok szállítása Nagyváradra

Az orosz-ukrán konfliktus által okozott humanitárius veszélyhelyzetben történő segítségnyújtás mellett más feladatokra is kell időt és energiát szakítani. A NEEKA Alapítvánnyal történő együttműködés során beérkezett iskolabútoroknak találtunk helyet, melyek célállomásra történő eljuttatásában az Akácvirág Egyesület volt segítségünkre. A több raklapból álló asztalok, székek és polcok ez esetben nem a

háború sújtotta területre kerültek, mivel ott a jelenléti oktatásról át kellett állni a digitális tananyagok terjesztésére. Ugyanakkor a nagyváradai adventista általános iskolában remekül hasznát veszik majd ennek a felszerelésnek. A szállítás anyagi hátterét az ADRA Alapítvány biztosítja.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Külföldről érkezett ADRA önkéntes

A közelmúltban egy olasz egyetemista fiatalember megkérdezte a Hetednap Adventista Egyház Gyömrői Gyülekezete egyik kedves tagjának lányát, hogy tud-e olyan helyszínt vagy szervezetet, ahol önkéntes munkát végezhetne a menekültek javára. Testvérnőnk lánya egyházunk segélyszervezetét, az ADRA Alapítványt javasolta, és írásban tájékoztatott minket is a fiatalember szándékáról.

Ekkor vettem fel a kapcsolatot Bernadóval, a genovai születésű, milánói diákkal és felvázoltam neki a segítségnyújtás lehetőségeit, helyszíneit. Kiderült, hogy 1 hétre, de szükség szerint akár hosszabb időre is kész eljönni Olaszországból annak érdekében, hogy szolgálja a menekülteket. Ugyanis az ukrainai helyzetet látva, Bernardo már kora márciusban úgy döntött, hogy a tavaszi szünidejét a menekültek megsegítésével szeretné tölteni.

Megérkezésekor, március 25-én megbeszélést tartottunk a hazánkba érkező és a szálláshelyeinken elszállásolt menekültek témakörében, valamint a menekülthelyzet éppen aktuális részleteiről – különös tekintettel az önkéntes munkát illető területeket illetően.

Megismerve új önkéntesünket, egy igen kedves történet rajzolódott ki előttem: 16 évvel ezelőtt, a fentebb említett testvérnő lánya Genovában dolgozott gyermekfelügyelőként. A 8 éves Bernadóra 1 éven keresztül vigyázott, nevelte őt. A szülők hálásak voltak a jó nevelésért és később is tartották a kapcsolatot, tulajdonképpen többször is látogatták egymást az évek során.

Így alakult, hogy Bernardo immár negyedik alkalommal látogatott Magyarországra, de ezúttal nem turistaként jött és nem hazánk nevezetességeit igyekezett

megismerni. Bő két hétig végzett szeretetmunkát, az alábbi területeken:

- ügyeletet vállalt a határ menti szállásunkon 1 héten keresztül;
- élelmet osztott a vonatokon és a jegypénztárnál, a Keleti pályaudvaron;
- segédkezett az egyik szálláshelyünk kialakításában;
- több alkalommal vállalt szolgálatot a konyhai előkészítésekénél és az étkeztetésnél a Budapest-Terézvárosi Gyülekezet által kialakított, menekülteket befogadó szálláshelyen;
- a menekült gyerekeket kirándulni vitte a helyi testvérekkel;

Bernardo a Terézvárosi Gyülekezet étkezőjében segít megteríteni és felszolgálni a menekülteknek

Én személy szerint örülök, hogy megismerhettem őt, hisz önzetlensége és segítőkészsége arra inspirál fiatal és idősebbet egyaránt, hogy áldozunk a szabadidőnkből másoknak, szerezzünk örömet és hozunk nyhülést a rászorulóknak e válságos időkben. – „A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk” (Gal 6:9).

Lőrincz Melinda
ADRA munkatárs